

[Indenrigsministeren.]

fandtes. Nu vil jeg ikke sige, at det er at citere falsk, men det er i hvert Fald ikke at citere redeligt, og jeg troede oprigtig talt, at det var det ærede Medlems Hensigt, naar han tilsiger en saglig Forhandling om denne Sag, at denne Forhandling skulde være præget af Redelighed ogsaa i Tilfælde, hvor man maatte have en forskellig Opfattelse.

Naar det ærede Medlem nu faar læst hele den Udtalelse igennem, som han her har fremført et Brudstykke af, saa kan vi tales videre ved, om der i denne Udtalelse paa nogen Maade er udtrykt Ønske om at tilvejebringe en Arbejdskøberbelysning over denne Lovgivning. Jeg tror, det ærede Medlem saa vil erkende, at jeg udtrykkelig har udtalt, at Formaalet var at pleje Hensynet til Lærlingenes Interesse og forsvarlige Uddannelse. Jeg staar nu ikke her med Citatet i min Haand, men jeg ved nogenlunde, hvad jeg har sagt, og hvis det ærede Medlem vil være saa venlig at undersøge dette Spørgsmaal, vil han vistnok hurtigt komme til det Resultat, at jeg har Ret.

Det ærede Medlem beklagede sig saa over, at der ikke i Forslaget var taget større Hensyn, end Tilfældet efter hans Mening er, til det Flertal, der i Rigsdagssamlingen 1925—26 vedtog et Forslag til Lærlingelov i dette høje Ting. Jeg vil jo sige, at det er virkelig vanskeligt at vise en Modpart — om jeg maa bruge dette Udtryk i denne Forbindelse — Hensyn, naar han stiller sig saa doktrinært, som Socialdemokratiet har gjort det ved denne Lejlighed. Jeg har nemlig i Landstinget Gang paa Gang tilbudt Forhandling til alle Sider om denne Sag, for at vi kunde naa igennem den og faa tilvejebragt en Form, som dog i nogen Maade kunde tilfredsstille til alle Sider. Men hvorledes honoreredes dette Tilbud fra Socialdemokratiets Side? Ganske simpelt hen ved, at man optrykte Spalte op og Spalte ned Forslag, som var indeholdt i den Udformning af Lærlingelovgivningen, der var blevet fremsat i Samlingen 1924—25 af Socialminister Borgbjerg. Man indskrænkede sig ikke en Gang til at optage det, som et Folketingsflertal i Samlingen 1925—26 var enig om, men man besvarede Tilbudet om Forhandling fra min Side med at optrykke som sine Ændringsforslag de Bestemmelser i det Borgbjergske oprindelige Forslag, som Folketinget havde kasseret.

Tror nu virkelig det ærede Medlem Hr. Harald Jensen, at det er Vejen til at naa til en Forhandling? Eller tror det ærede Medlem, at det er den Fremgangsmaade, man skal anvende, naar man vil bestræbe

sig for, at der skal blive taget længst muligt Hensyn til ens Anskuelser, ogsaa hvor de afviger fra Flertallets? Jeg tror ikke, det er Tilfældet, og det ærede Medlem Hr. Harald Jensen — saa godt kender jeg ham — tror heller ikke, det er Tilfældet. Saa hvis derfor det ærede Medlems Tilsagn om en saglig Forhandling her i Tinget om denne Sag er mere end Mundsvejr — hvad jeg tror det er —, tør jeg vel gaa ud fra, at vi ikke faar disse Forslag at se som Ændringsforslag til det her foreliggende under den kommende Udvalgsbehandling, men kan, udenom det, som er forbigangent, i Tilknytning til det, som her foreligger, komme hinanden i Tale, saaledes at et Resultat kan naas.

Det ærede Medlem var inde paa en Række kritiske Bemærkninger, som jeg skal beskæftige mig med for enkelte Punkters Vedkommende. Det ærede Medlem udtalte, at han ansaa den Læretid, der var foreslaaet, for for lang, og til denne Betragtning sluttede ogsaa den radikale Ordfører, det ærede Medlem Hr. Busk, sig. Det er naturligvis et Spørgsmaal, hvorom der kan forhandles. Det ærede Medlem Hr. Harald Jensen begrundede sin Kritik af Læretidens Længde med, at Fagene mere og mere spalttes, saaledes at det Omraade, som kræver Uddannelse, er aftagende i Omfang, og det er jo utvivlsomt Tilfældet i mange Fag. Paa den anden Side er det med de aftagende Arbejdsmuligheder, som paa saa mange Omraader viser sig at være til Stede, utvivlsomt nødvendigt ogsaa der, hvor et Fag er spaltet i forskellige Specialomraader, at man søger at give Lærlingen Kendskab til saa mange af disse Omraader som muligt, for derigennem at øge hans Mulighed for at finde Beskæftigelse. Jeg tror, at den ene Betragtning her maa fremføres sidestillet med den anden, med den, som det ærede Medlem gør sig til Talsmand for, og efter min Opfattelse er det Resultat, som Lovforslaget paa dette Punkt er Udtryk for, netop tilvejebragt gennem en rimelig Hensyntagen til de forskellige Sider af denne Sag.

Det ærede Medlem ytrede dernæst Ønske om, at Arbejderne maatte blive repræsenteret ved Bedømmelsen af Præstationerne ved Læreprøverne, og det ærede Medlem fremførte en Række Bemærkninger i Tilknytning hertil, ligesom ogsaa det ærede Medlem Hr. Busk var inde paa denne Side af Sagen. Det ærede Medlem Hr. Pitzner har gjort opmærksom paa, at ved Fællesrepræsentationens Læreprøver finder dette allerede Sted, og jeg vil indskrænke mig til at